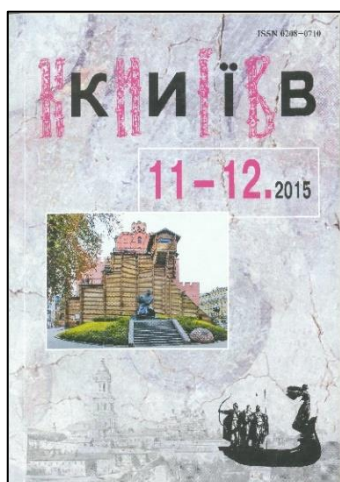

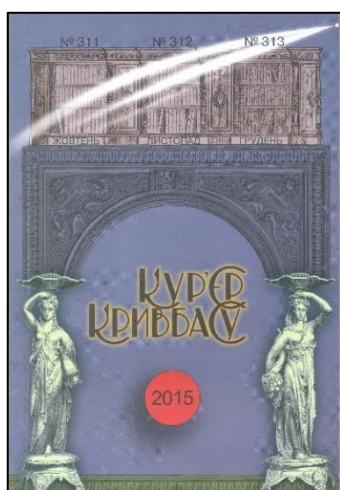
Огляд новинок вітчизняної та зарубіжної художньої періодики

(листопад 2015 – квітень 2016 р.)

Сторінками історії

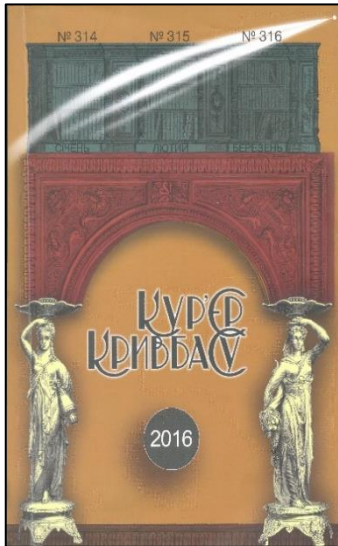
Повість **Василя Бондаря «Погоня»** надрукована в журналі **«Київ» №11-12 за 2015р.** Новий твір – це викладена на папері болюча, трагічна народна пам'ять про «розкуркулення» у 1929-у році. На тлі історичної правди автор подає життєву правду – долю сім'ї селянина Прокопа Передерія. Він мав невеличкий наділ землі, на якій працював, «не знаючи ні вихідного, ні прохідного», щоб його сім'я жила в достатку, справно сплачував податки. Тому звістка про його розкуркулення для Прокопа пролунала громом, який позбавив його домівки, відібрав все, що було зароблене його руками, вбив його дружину і трьох донечок. А сам Прокоп був змушений втікати і переховуватися, щоб залишитися живим. І така біда спіткала, на жаль, не одну українську сім'ю.

Журнал **«Кур'єр Кривбасу» у №311-313 (жовтень, листопад, грудень) за 2015р.** надрукував два оповідання **Юрія Косача «Марія Павлівна» та «Коли б сонце раніше зійшло»** під загальною назвою **«Воєнні оповідання»**. Вони були написані в перших післявоєнних роках (найімовірніше в 1946 або 1947р) у таборах для переміщених осіб у Німеччині. Це твори про жах війни й окупації, а одночасно і про те, як у жорстоких обставинах прокидається героїзм у найпересічніших, здавалося б, людей.

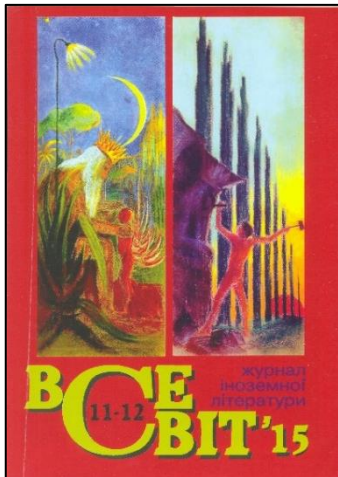

Історія міста Києва – з найдавніших часів і до сьогодні – захоплювала ще з шкільних років **Сергія Пенькова** (одного з авторів журналу **«Радуга», №11-12 за 2015р.**). Про це його повість **«Таксі-1913»**. Рік 1913-й: древній Київ стає фінансовим і діловим центром півдня імперії. З'являються перші автомобілі-таксі, які стали конкурентами київських візників. Один із перших київських таксистів і є головним персонажем повісті. Йому довелося витримувати лютий гнів і нападки злочинної шайки київських візників, ризикувати в пригодах на вулицях міста. І, звичайно ж, кохана дівчина. Цікавий в повісті не тільки сюжет, а й надзвичайно цікаво дізнаватися, якими були центральні вулиці міста, відомі і нині будинки і споруди центру Києва, атмосфера столичного життя початку ХХ століття.

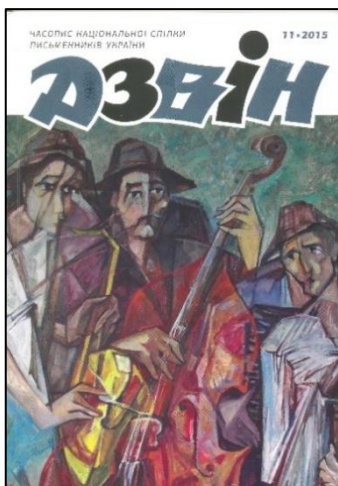

В журналі «**Кур'єр Кривбасу**» №314-316 (січень-березень) за 2016р. опубліковано кілька оповідань із книги «Дитя салону» Януша Корчака – польсько-єврейського лікаря, письменника, педагога. Він народився 1878р. у Варшаві. Після закінчення навчання на медичному відділенні Імператорського Університету у Варшаві працював лікарем-педіатром, а з 1912 року очолював «Дім сиріт». В 1940 році разом з дітьми з «Дому сиріт» був переміщений у Варшавське гетто. Загинув у концтаборі Треблінка разом зі своїми двомастами вихованцями, відмовившись залишити дітей самих, коли їх відправляли на мученицьку смерть. Головні герої його оповідань – діти, з їх дитячими мріями і сумнівами, бажаннями і розчаруваннями, радістю і смутком, а також дорослі – з відлунням їх дитячих споминів. Це світ дорослих очима дітей.

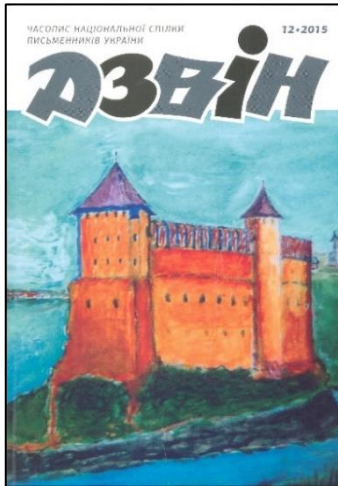
Сучасність на папері

На сторінках журналу «**Всесвіт**» у № 11-12 за 2015р. можна прочитати роман **Олександра Овсюка** «Лісовий закуток». Автор відомий як український дипломат, письменник, правознавець. Він народився в 1939 році на Луганщині. З початку війни до 1949 року жив у свого діда в селі Мала Бурімка Чорнобаївського району на Черкащині. Після закінчення школи навчався в Інституті східних мов, а потім працював на дипломатичній роботі. Герої його нового твору живуть тут, на Черкащині, де пройшло дитинство автора. Головний персонаж роману Павло Яременко – колишній успішний київський бізнесмен. Він приїжджає в своє рідне село Лісове, живе в батьківській хаті (яка занепала після смерті матері), намагається привести до ладу батьківську садибу і самому вибратися з глибокої депресії й повернутися до колишнього життя, де його чекають дружина і син. Він зустрів у родичів і односельців бажання допомогти йому. Проте йому випало спілкуватися і з іншими людьми, що приносило гіркоту і розчарування. Автору вдалося подати правдиву картину життя українського села впродовж останніх десятиліть.

Новий твір **Миколи Сумишина** «День святого Дмитра» (журнал «**Дзвін**», №11 за 2015р.) має підзаголовок «детективна історія». І це цілком виправдано. Сюжет справді детективний. Але розповідь автора і його думки, скоріше, про глибину вчинків своїх героїв, про випадковості в житті людини, про певні закономірності цих випадковостей, котрі часто підстерігають людину і можуть внести кардинальні зміни не тільки в настрій, а й у саме життя. Але, на жаль, не завжди на краще.

На сторінках **12-го номеру журналу «Дзвін» за 2015 р.** опубліковано роман **«Тенета для Полісся»** письменника **Василя Гея**. Автор, як палко люблячий син свого Полісся, намагається розкрити читачам красу батьківської землі, де джерела – то невтомні серця, земні зорі Полісся, озера – то дзеркала краю, темно-червоні ягоди журавлини – непогашене світло землі, а річки – то не лише світлі очі його батьківщини, то не тільки помарніла врода Полісся, то й благання захисту від людської байдужості. Але звучить тривога за долю батьківської землі: через надмірне меліоративне обезводнення Полісся висохло багато річок, обмілили криниці, зникло багато озер. Місцями люди змушені залишати свої оселі і переїжджати жити в інші місця. Автор надіється, що водоносна жила житиме в землі, а значить, не зміліють, не затягнуться мулом людські душі, завжди світлитимуть очі рідної хати, ще оживе занапашена ріка його дитинства.

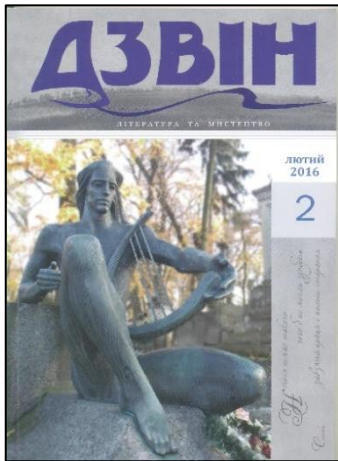
В **№11-12 журналу «Дніпро» за 2015р.** опубліковано імена сучасних талановитих авторів, які своєю захопливою прозою, поезією, драматургією збагатили сторінки журналу і зробили його цікавим у 2015р. Серед них – два автори: **Леся Олендій** і її оповідання **«Світ у долонях»** та **Владислав Сахнюк** з історією **«Учитель краси»** (журнал «Дніпро» №11-12 за 2015р.). Герої обох творів – наші сучасники. В оповіданні «Світ у долонях» автор розповідає про двох успішних молодих людей – Анжело і Ельза, які живуть у різних куточках світу. Успішна спортивна кар'єра молодого італійця Анжело обірвалася раптово і трагічно. Ельза вже рік веде власний блог, де розповідає про свої подорожі світом. Це, а ще випадкова зустріч стали рятівними для обох. В оповіданні «Учитель краси» головна героїня Оксана має успішного чоловіка-бізнесмена, любу донечку-красуню, живе у власному красивому будинку і має, здається, все, щоб бути щасливою. Але чи щаслива вона насправді?

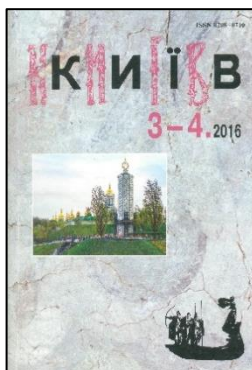
Новий твір відомої письменниці **Галини Пагутяк** – містерія **«Гіркі землі»** (журнал «Березіль», №1-3 за 2016р.). Головна героїня розповіді – дівчина Ліля –зразу після закінчення школи в місті Бориславі їде до Італії на заробітки. Вона стає однією з тисяч знедолених заробітчанин за кордоном, де змушена боротися за кожен мить життя, ховаючись від поліції; жити з відчуттям безкінечної самотності; тамувати тугу за батьківщиною і страх від невдачі, щоб стати частинкою іншого світу. За матеріальні статки доводиться платити дорогу ціну. Через кілька років Ліля приїжджає додому на кілька днів, щоб побачитися з рідними. Але в своєму домі і родині вона почувається чужою: її світ, її тривоги й смуток нікому не цікаві, у своєї матері вона теж не знаходить тепла і любові. Чужою вона стала і рідному місту. Оце відчуження в сім'ях, відчуження людей в місті, відчуження людей в країні, виховання без любові, формальні стосунки матері і дочки – одна з гострих проблем в сучасному українському суспільстві.

Всесвітньо відомий білоруський прозаїк, лауреат Нобелівської премії з літератури 2015 року **Світлана Алексієвич** закінчила працю над новою книгою «**Дивний олень вічного полювання**». Фрагмент нового твору надрукував журнал «**Всесвіт**» в №3-4 за 2016р. Це розповіді жінок і чоловіків різних поколінь про особисте, про життя і смерть, про те, як вони любили і люблять, як можна подарувати коханій людині ціле життя. «Мені подумалося, – говорить С. Алексієвич, – що я досі писала книги про те, як люди вбивали один одного, як вмирали. Але це не все людське життя. Тепер я пишу, як вони любили. Люблять. І знову мої запитання – хто ми, в якій країні живемо – через любов. Через те, заради чого ми, напевно, і приходимо в цей світ. Мені хочеться любити людину. Хоча любити людину важко. Все важче».

Письменник **Дмитро Кешеля** знову розповідає про свій рідний закарпатський край в новому творі «**Метелик любові, народне кіно**», опублікованому в журналі «**Дзвін**», №2 за 2016р. Автор розповідає про сільську бабусю Фіскарощку, яка відрізняється від інших своєю мудрістю і вмінням любити і цінити життя; своєю жертвовністю заради спасіння чужої дитини в воєнному 1942 році і свого внука в наш час; здатністю бачити ні з чим незрівнянну живу красу світу, яка може радувати людину; своєю готовністю любити людей. І ця любов врятувала і саму мудру Фіскарощку, подарувавши їй ще трохи життя на цій землі. Розповідь вийшла теплою і з нотками смутку.

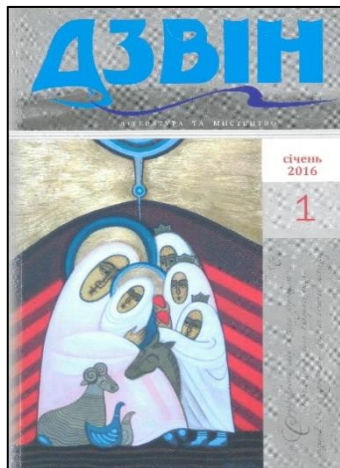

Один з найвідоміших майстрів сучасної української прози **Юрій Мушкетик** у своєму новому романі «**Вітер свободи**» (журнал «**Київ**», №№1-2, 3-4 за 2016р.) з притаманною йому майстерністю, талановито, цікаво і з повагою розповідає про своїх героїв – Галю і Олексія. Вони випадково познайомилися, коли дівчина після закінчення школи здавала вступні іспити до київського університету, а Олексій працював в редакції столичного журналу. Вони закохалися, зуміли створити свою сім'ю і зберегти її на все земне життя. «Ми чесно долали і долаємо свій шлях, – сказав одного разу Олексій. Може, він не весь у трояндах. Але він прямий і рівний. І ми на ньому вдвох». Багато подій їхнього життя невід'ємні від життя українського суспільства періоду 60-90рр. ХХ ст. І таким чином письменник розповідає і про важливі проблеми різних періодів суспільного життя України.

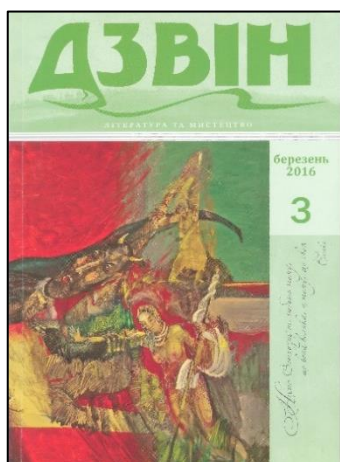
Автор роману «**Западная гейша: Непридуманный роман**» (журнал «**Радуга**», №3-4 за 2016р.) Єва Хадаші – киянка. Вона – магістр філології, японіст, педагог, диригент, вокаліст. Через три роки після закінчення навчання (в свої 25 років) Єва, красива, впевнена в собі, інтелектуалка, освічена і амбітна леді, виходить заміж за японця. Вона була налаштована на кар'єру, блиск і розкіш. Але японська реальність (з 2004р. Єва живе в Японії), японські домогосподарські традиції і правила в сім'ї виявилися дуже суворими. Про своє життя в японській сім'ї в статусі дружини, невістки, мами двох доньок і розповідає автор.

Люди і долі

Львівський письменник **Левко Різник** в своєму новому романі «**Містерія непокори Патріярха Йосифа**» (журнал «**Дзвін**», №1 за 2016р.) зумів цікаво і переконливо розповісти про маловідомі сторінки життя Митрополита Йосифа Сліпого – одного із величних легендарних українців з драматичною долею. Дія роману охоплює неповних два місяці – з 8 січня 1963-го по 23 лютого цього ж року: від останнього дня ув'язнення Митрополита (в Сибірських таборах він провів 18 років) до перших днів перебування у Ватикані після несподіваного звільнення. Він був одним з найвідважніших борців за права Греко-Католицької Церкви на Україні. Авторіві вдалося цікаво і майстерно розкрити різносторонній характер Й. Сліпого, його захоплення і уподобання.

Скарбниця мемуарів

Новий твір письменника **Петра Сороки** «**Де свище Овлур**». (Книга друга) опублікований на сторінках журналу «**Дзвін**», №3 за 2016р. Петра Сороку називають співцем лісу. Так є і цього разу. Він розповідає про ліс влітку, восени, взимку і весною. «Почуваюся щасливим, – пише автор, – коли мандрую лісом, рибалю на озері, переночовую на копиці пахучого сіна. Але моя радість подвоюється, коли веду щоденник і занотовую не змислене, а правдиве: свої враження, спостереження, відкриття та пригоди за день». Автор вважає: щоб побачити таїну і велич лісу, як він торжествує, співає і радіє кожній прожитій миттєвості, як мріє і мовчить, щоб почути мову лісу, душа має бути відкритою навстіж і налаштованою на добро, любов і красу.